

MĚSÍC: prosinec ROK: 2017 ČÍSLO: 1

Novinky:

Příběh:

Zajímavost:

POČÍTAČE | PARLAMENT | ČERTI | SALZBURG | DIVADLO | PAN SYSEL | RETRO

Vánoce jsou za dveřmi

Vánoce jsou za dveřmi, tak jsem nazval dnešní úvodní článek a to hlavně proto, že dnes je 21. 12., takže za tři dny bude Štědrý den. Rok se s rokem sešel a pomalu začíná pro velkou část lidí na celém světě jeden z nejoblíbenějších svátků. Proto se v dnešní vydání budeme věnovat Vánocům. V Retru se dočtete, jak

se slavily Vánoce za našich babiček a prababiček. Nebude chybět ani vaše strana, a mnoho dalšího...

S Vánocemi to moc nesouvisí, ale spousta čtenářů se určitě bude chtít dozvědět, co se v poslední době stalo, takže...

Max Dolejší 7.B

Zdroj fotografie: <http://www.zsospe.cz/archiv/skolni-druzina?archiv=2016>

NOVÉ POČÍTAČE v počítačové učebně!

V poslední době jste mohli zahlédnout v počítačové učebně číslo 3 nové počítače. Samozřejmě i my jsme si toho nemohli nevšimnout. Zeptali jsme se pana učitele Pařila, co se s nimi bude dít:

Kam budou umístěny tyto počítače? „Dáme je do počítačové učebny číslo 3, pravděpodobně i do některých kabinetů, třeba do toho našeho, ale asi ne, protože nám počítač ještě slouží.“

Kolik počítačů naše škola koupila? „Je jich 30.“

Jaký operační systém je na počítačích nainstalován? „Máme tam Windows 7, ale plánujeme instalaci Windows 10.“

Na otázku: kdy budou připraveny k výuce nám pan učitel odpověděl, že někdy okolo 19.prosince. Můžeme se na ně tedy brzy těšit, bude to takový Vánoční dárek.

Max Dolejší 7.B

foto: Jonáš Prokop

Parlament

Návrh na Vánoční den byl zamítnut, proto jsme se rozhodli uspořádat Velikonoční den.

Stále není přesně určené téma na akademii, nejvíce paní ředitelku oslovilo téma: CESTOVÁNÍ. V případě jakéhokoliv nápadu, pište na náš e-mail.

Další pracovní list „škola pro demokracii“ se rozdává až po Vánočních prázdninách.

Čerti hledali vhodné „topiče“ pod kotle, ale marně

Dne 5.prosince navštívili naši školu čerti, společně s Mikulášem a anděly. Hlavním důvodem jejich návštěvy bylo potrestat zlobivé děti a ty potom odnést do pekla a využít jako topiče pod kotly, protože těch je nedostatek.

Ale neuspěli. Několik hříšníků sice bylo, ale skončilo to pouze napomenutím. Čím vyšší třída, tím více zlobivých dětí. Děti vždy zazpívaly písničku, předvedly taneček, nebo řekly básničku a andělé je za to odměnili sladkostmi.

Druhý stupeň nestihli navštívit, takže pro děti alespoň poslali sladkosti, ale kdyby se objevil nějaký adept na topiče, přijdou si pro něj kdykoli a kamkoli. A kdyby někdo zlobil na 1. stupni, zazvoní paní učitelka na kouzelný zvoneček a čerti si pro hříšníka přijdou.

Ještě před příchodem čertů jsme se ptali Karla Přibila ze 4.A, který posprejoval školu, jak jste si určitě všimli, jestli se bojí, že ho čerti odnesou do pekla. Odpověděl, že ne. Ale prý že je možné, že ho budou chtít jako topiče. Čerti ho neodnesli, ale bylo na mále.

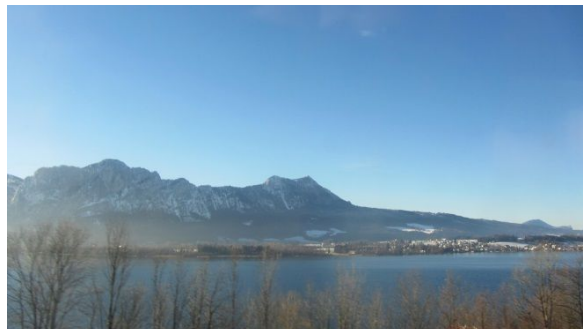

Veronika Kršková 7.A, foto: Mgr. Václav Lašťovička

Salzburg 2017

Vánoce se kvapem blíží a pořádají se předvánoční výlety, hlavně kvůli návštěvě adventních trhů. Jednoho takového předvánočního výletu se zúčastnili žáci druhého stupně ze ZŠ Osvobození.

Cílem tohoto výletu bylo malebné rakouské město Salzburg. Cesta autobusem se ubírala přes Tábor, České Budějovice, Dolní Dvořiště, Linz a okolo jezer Attersee a Mondsee do Salzburgu. Cesta trvala cca. 5 hodin.

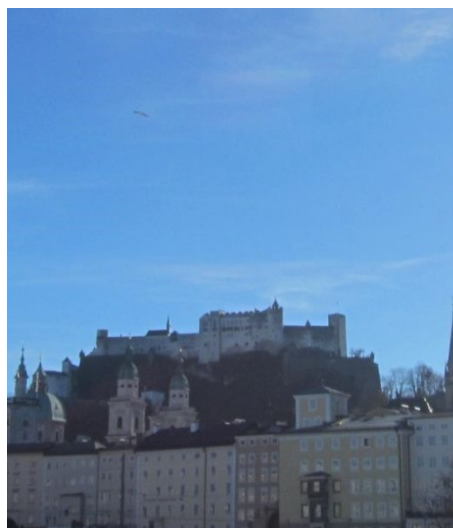
Žáci si mohli prohlédnout letadla, auta a další exponáty v Red Bull Hangaru-7. Zde ovšem čekalo překvapení

v suterénu, takové toalety si ani neumíte představit. Ručníky byly srolované do ruliček, použité se házely do koše na praní. Koš byl ve spodní části stolu, na kterém byly ručníky vyskládány. Dámské toalety byly o něco krásnější, byly zde obrovské květiny a kromě mýdla také krém na ruce a antibakteriální gel.

Kroky všech tří skupin žáků vedly do zahrad zámku Mirabell.

Zde i v prosinci kvetly květiny různých barev. Spolu s průvodcem si prohlédli Obilnou uličku, ve které stojí rodný dům Wolfganga Amadea Mozarta, Koňský brod na Krajanově náměstí a také si mohli nakoupit dárky v obchůdkách, které lemují Getreidegasse (Obilnou uličku).

Prohlídka města pokračovala směrem k pevnosti Hohensalzburg. Pevnost leží na velice

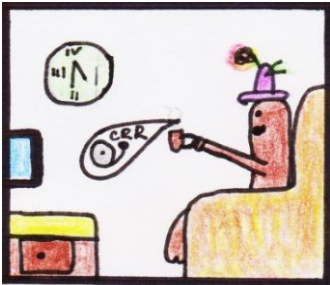
strmé Mnišské hoře, na kterou je možné se dostat pozemní lanovkou. Žáci si mohli vyfotografovat krásný výhled hned z několika míst. V samotné pevnosti navštívili výstavu loutek, modelů Salzburgu a výstavu věnující se k historii města. Už se začalo šerit, a proto se všechny skupiny žáků dopravili lanovkou zpět a jejich cesta směřovala k poslednímu bodu programu Předvánočním trhům. Zde si žáci směli nakoupit dárky a různé sladkosti. Jediná vada na kráse Salzburgu je, že tam nemají lavičky. Cestou jsme minuli asi tři místa vyhrazená k sezení.

Vše jednou končí, a i tento výlet se nachýlil ke konci. Žáci nastoupili do autobusu a vydali se na cestu domů. Cesta proběhla bez větších komplikací, ale i přesto byla dost náročná. Autobus dorazil na Točnu Tábořská asi ve 22:15.

Veronika Kršková 7.A, foto: Veronika Kršková

PAN SYSEL A VZPOMÍNKY NA ŠKOLU

Pan Sysel odpoledne seděl ve svém křesle a popíjel kafičko oslazené dvěma kostkami cukru. Najednou upřel zrak na hodiny a dlouze se zamyslel, začal přemýšlet o svém dětství, zejména o škole.

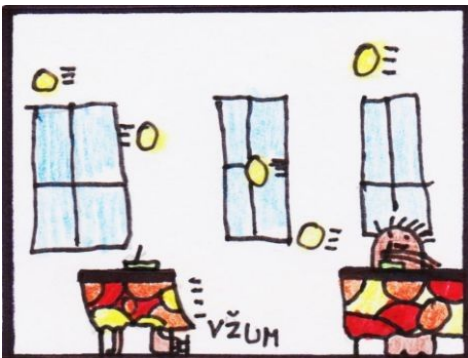

Pamatoval si na jeden den v měsíci dubnu. Nutno dodat, že se vše odehrálo asi ve 4. třídě.

Vzpomněl si na první hodinu, to byla matematika. Na tabuli bylo: 6×6 a paní učitelka vyvolala pana Sysla. Pan Sysel byl touto otázkou jistě zaskočen, proto z něj vypadlo: mokrej pes. Celou třídou zaduněl bouřlivý smích a pan Sysel vyfasoval poznámku.

Na český jazyk pan Sysel nerad vzpomíná, psali diktát: sveřepí šakali zavile vyli na bílý měsíc. Pan Sysel na to šel od lesa, tedy spíše od televize, měl totiž nakoukaný film: Marečku, podejte mi pero.

Na co ovšem nikdy nezapomene, je oběd. K obědu byla hrachová kaše, pan Sysel se v ní nimral, a potom ho napadla zákeřná myšlenka. Nabral polévkovou lžící kaše a mrsknul ji do vzduchu, ta vletěla přímo jedné paní učitelce do obličeje. A tím se spustila řetězová reakce. Pan Sysel se schoval pod stůl a vzal nohy, ne nohy nechal na ramena, ale stůl vzal na ramena. Pan Sysel použil stůl jako tank, projel skrz celou jídelnu, až ke dveřím. Jenže si ho všiml učitel. Pan učitel se vší silou rozběhl směrem k panu Syslovi, ten už pelášil po schodech z jídelny. Učitel mezitím v jídelně dostal dvě rány kaší a jedné se vyhnul. U východu z jídelny si uvědomil, že pan Sysel přijde do školy i zítra, tak si na něj počká hned u vchodu, aby ho překvapil.

Pan Sysel dopil poslední doušek kafička a šel pomáhat paní Syslové na zahradu, okopávat brambory.

Jonáš Prokop 7.A, Ilustrace: Jonáš Prokop

Vážení čtenáři,

už jsme vám psali do úvodního dílu, že náš časopis bude také obsahovat zajímavosti. Do této kategorie mimo jiné zařazujeme i rubriku RETRO. Asi už jste to z názvu pochopili, budeme zde vkládat různé zajímavosti z dob minulých. A jelikož se v dnešním vydání věnujeme Vánocům, dozvíte se tedy, jak se slavily dříve...

Začneme celkově u tradic. Nikdo neví přesně, kdy lidé Vánoce začali slavit, víme ale, že v době pohanských oslav zimního slunovratu (okolo 2.století n.l.) je křesťané začínali slavit jako narození spasitele. Nemůžeme se tedy divit, že během těch dlouhých let vánoční tradice prošly tolika změnami. Přeskočme tedy ty dlouhé roky a vrhněme se na Vánoce od 19. století.

Vánoční stromeček

Pro vánoční stromeček je 19. století velice důležité, protože v té době se rozšířil i mimo dnešní Německo. Jsou zmínky, které udávají, že byl věšen nad štědrovečerní stůl. V 19. století, byl ale pouze VYVEZEN z Německa, první zmínky o něm jsou totiž už z roku 1570! V Čechách nemá tak dlouhou tradici, dokonce až do první světové války měly některé domácnosti pouze ozdobenou jedlovou nebo smrkovou větev. Ve 20. století se tato tradice jako většina moc nelišila od toho, jak ji slavíme dnes. V druhé polovině 20. století byly stromky většinou smrky, bohatší rodiny měli borovice.

Největší živý vánoční strom je ve Styx Valley v Tasmánii, měří 84 metrů.

Vánoční dekorace

Úzce související téma, s tím předchozím. Lidé již dlouho zdobí v tomto čase svá obydlí dekoracemi, které symbolizují něco vánočního. Už v 15. století bylo zaznamenáváno, že v Anglii se každý dům zdobí břečťanem či chvojím. Výzdoba, a sice s velkými změnami, zůstala do dnes. V 20. století začínali lidé být více originální a tak si do výzdoby přidávali spoustu nových věcí. Proto dnes jsou výzdoby obydlí tolik rozmanité. Mezi dekorace patří také aromatické směsi jako například: známé kadidlo, purpura nebo františek. Po druhé světové válce, byly vánoční kolekce na stromek cenově téměř nedosažitelné. Později každému člověku rozdávali kolekce v práci.

Celá tělocvična se smíchy otřásala v základech

Ve čtvrtek 14. prosince naši školu navštívili dva divadelníci z Hradce Králové. Přijeli nám přiblížit literaturu 20. století. Vše odstartoval Jan Werich a Jiří Voskovec z Osvobozeného divadla. Následovala ukázka sci-fi: Válka s mlouky, kterou napsal Karel Čapek. Povzbudil nás suchý vtip z divadla Semafor od dvojice Jiří Suchý a Jiří Šlitr. Největší úspěch, ale pravděpodobně sklidila hra Ztracená třídnice, která pochází z divadla Jára Cimrmana. „Blbeček, debil,“ to znělo z úst obou účinkujících a obecnost na tribuně se mohlo potřhat smíchy. Úplnou korunu tomu dodala uklízečka Melicharová se svými rumba koulemi, ale to nebylo zdaleka vše, prošli jsme také kurzem „balení holek“ s písní Waldemara Matušky: Terezo. Poslechli jsme si písně zakázané komunistickou cenzurou. Ty vám třeba někdy přiblížíme v našem RETRU. Podělte se s námi o vaše zážitky, pište nám na náš e-mail.

Jonáš Prokop 7.A

Vaše strana

Napište nám...

Máte nějaké dotazy? Chcete sem také nějak přispět? Chcete se přidat k našemu týmu? Napište nám váš článek na naši e-mailovou adresu:

pavucina- skolnicasopis@email.cz

Vydala:

ZŠ Osvobození 1881, Pelhřimov

Redakce: Veronika Kršková, Jonáš Prokop, Nikola Beranová, Max Dolejší, Natálie Vítková

Odborný dohled: Mgr. Radka Pospíchalová

